

Traïció

«Què és el més prudent, pactar o no pactar amb l'Estat, amb un Estat que no vol ni sentir a parlar de pacte sobre una consulta?»

De Jordi Carbonell la famosa frase que queda com a llegat, la de la prudència que no ens faci traïdors. I d'aquí totes les interpretacions que hi vulgueu afegir a l'hora de significar què vol dir prudència en aquest present.

Un home que va participar de la lluita col·lectiva pel dret a l'autodeterminació, i que va patir la tortura policial del que era l'estructura d'estat franquista, i que quedarà en la memòria per la seva referència a la prudència. On se situa ara mateix la prudència? Què hauria estat més prudent en el seu cas quan el torturaven, canviar-se a la llengua que feien servir els policies? Posar la seva salut en joc?

La llista de tots aquells que han arriscat, a la història de Catalunya, és llarga i la de les prudències i imprudències ha anat fent d'agulla damunt el camí polític. Què és el més prudent, pactar o no pactar amb l'Estat, amb un Estat que no vol ni sentir a parlar de pacte sobre una consulta?

Què és més imprudent? Tirar pel dret, forçar més la situació que ara mateix està pendent de la tornada de vacances dels magistrats del Constitucional? Què és el més prudent, arrecerar-se al marc legal, fent una lectura de màxims pel que fa a sostres i dinàmiques competencials? I fer el salt a un nou marc amb un nou corpus legal que eviti i estalviï incertesa jurídica?

Querelles, advertiments, que pesen sobre Mas, Rigau, Ortega, Homs, sobre tot el Govern Puigdemont, la presidenta del Parlament Carme Forcadell, per prudents o temeraris? Per convençuts o dubtosos?

No són temps de traïcions, són temps d'estendre, convèncer i sumar, perquè és clar que on no hi ha prudència és en una maquinària sòlida, greixada, i que fa anys que es perpetua en la seva existència on no hi ha hagut adaptació ni per canviar de llengua a l'hora d'interrogar, ni d'interpel·lar a querellats o amonestats. L'Estat no es traeix, ni que tingui el govern en funcions, perquè els seus funcionaris són els que l'aguanten.